

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

Bp. 247 / 5.10.2021

1822 / 12723
DATA 2709 2021

Doamnă președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind exercitarea profesiei de asistent în educație timpurie, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative*, inițiată de domnul deputat USR-PLUS Apostol Alin Gabriel împreună cu un grup de parlamentari USR-PLUS, PNL, PSD, Minorități (Bp. 247/2021).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare instituirea profesiei de asistent în educație timpurie în România, pentru asigurarea serviciilor specializate de educație a copilului antepreșcolar și preșcolar, precum și modificarea unor acte normative, respectiv a *Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare* și a *Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*.

II. Observații

1. Apreciem că ar fi trebuit clarificat, de către inițiatori, dacă se dorește reglementarea activității asistentului în educație timpurie ca profesie reglementată, în sensul *Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale* (așa cum ar rezulta din titlul inițiativei legislative), sau ca activitate de servicii în sensul *Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne (Directiva Servicii)* (așa cum rezultă din modul de redactare).

Subliniem că potrivit art. 3 din *Directiva 2005/36/CE*, profesia reglementată reprezintă o „*activitate sau un ansamblu de activități profesionale al căror acces, exercitare sau una dintre modalitățile de exercitare este condiționată, direct sau indirect, în temeiul unor acte cu putere de lege și acte administrative, de posesia anumitor calificări profesionale*”.

Astfel, *Directiva 2005/36/CE* instituie trei sisteme de recunoaștere (generală pentru profesii reglementate ca atare, automată pentru profesiile sectoriale armonizate la nivelul UE; recunoașterea experienței profesionale în cazul anumitor profesii enunțate în Anexa IV, respectiv profesii de natură industrială sau meșteșugărească).

Din acest punct de vedere profesia de asistent în educație timpurie, când este reglementată în statele membre, intră sub incidența acestei Directive, iar recunoașterea sa se face în baza sistemului general de recunoaștere.

Precizăm că actul normativ național de transpunere a *Directivei 2005/36/CE*, ca și lege-cadru, este *Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare*.

Astfel, potrivit art. 2 și art. 3 din *Legea nr. 200/2004*, profesia reglementată reprezintă activitatea sau ansamblul de activități profesionale reglementate conform legii române, care compun respectiva profesie în România.

De asemenea, sunt considerate activități profesionale reglementate activitățile desfășurate de membrii unei organizații profesionale, dacă organizația respectivă:

- are ca obiectiv fundamental promovarea și menținerea unui nivel ridicat într-un anumit domeniu profesional;
- este recunoscută prin legea română în vederea realizării acestui obiectiv;
- eliberează membrilor săi un document care atestă nivelul de formare profesională;
- impune membrilor săi respectarea unor reguli de conduită profesională elaborate de aceasta;
- conferă membrilor săi dreptul de a folosi un titlu profesional sau abrevierea acestuia și de a beneficia de un statut corespunzător nivelului de formare profesională.

Prin urmare, un act normativ care are ca obiectiv reglementarea unei profesii trebuie să prevadă, în mod obligatoriu, anumite elemente, în funcție de care profesia respectivă poate fi considerată ca intrând în domeniul de incidență al *Directivei 2005/36/CE*.

Astfel, trebuie precizate:

a) Condițiile de acces la profesie, respectiv: nivelul de studii (preuniversitare sau universitare) și specializarea necesară pentru exercitarea profesiei; durata minimă a experienței profesionale, obținută pe baza titlului de calificare în profesia respectivă; accesul sau admiterea în cadrul organizației profesionale căreia i se supune respectiva profesie (dacă este constituită o asemenea organizație).

b) Autoritatea competentă, în sensul art. 3 din *Legea nr. 200/2004* și atribuțiile acesteia;

c) Precizarea organizației profesionale și atribuțiile acesteia (dacă este cazul);

d) Modul de asigurare a formării profesionale continue de către autoritatea competentă și/sau organizația profesională;

e) Drepturile și obligațiile profesionale ale membrilor;

f) Alte prevederi relevante pentru identificarea atributelor profesiei respective, care compun exercitarea activităților specifice acesteia prin acte normative sau administrative.

Prin urmare, raportat la *Directiva 2005/36/CE*, reiese faptul că ceea ce ar constitui distincția dintre activitatea specifică exercitării unei profesii reglementate, pe de o parte, și, pe de altă parte, alte activități de servicii care pot avea conținut similar, sunt elementele de calificare profesională, respectiv condițiile de acces în profesie, mai ales sub aspectul formării de bază.

Considerăm că, în ceea ce privește reglementarea ca profesie a asistentului în educație timpurie, în sensul actului legislativ european, în primul rând, ar trebui identificate elementele vizând formarea de bază, în sensul determinării cerințelor de studii și de specializare, în urma cărora se obține titlul de calificare pentru respectiva profesie.

Mai mult, titlul de calificare este esențial pentru exercitarea activităților care compun profesia sau ansamblul profesiei, întrucât acesta face distincția între activități desfășurate în cadrul unei profesii reglementate și activități desfășurate în cadrul unor servicii cu obiectiv similar.

În aceeași ordine de idei, este necesar a se preciza că cetățenii Uniunii Europene, ai Spațiului Economic European și ai Confederației Elveției¹ beneficiază de accesul în profesie în aceleași condiții ca și cetățenii români, în condițiile *Directivei 2005/36/CE* și ale legislației naționale de transpunere a acesteia.

Apreciem că, din acest punct de vedere, referitor la prevederile art. 3 din inițiativa legislativă, în special cele ale alin. (1) lit. a), d), i) - condiții de acces în persoana solicitantului cetățean UE/SEE/Elveția, alin. (4) - recunoașterea/compensarea calificărilor anterior dobândite în corelație cu aplicarea cerinței de la lit. d), alin. (5) și alin. (9) - obligația de a efectua minim 80 de ore de practică, pentru emiterea certificatului, nu se distinge dacă această obligație poate fi supusă măsurilor compensatorii prevăzute de art. 14 din *Directiva 2005/36/CE*.

Precizăm că, având în vedere numărul de profesii reglementate la nivelul Uniunii Europene, reglementarea unei profesii trebuie să aibă în vedere consecințele în perspectivă asupra libertății de circulație a persoanelor și serviciilor în spațiul european.

Astfel, este posibil ca cerințele în materie de calificări profesionale să fie disproporționate sau inutile pentru realizarea obiectivelor de politici publice ale Uniunii Europene, creând obstacole în calea libertății de mișcare a cetățenilor UE.

Prin urmare, în reglementarea profesiei trebuie să se ia în considerare și faptul că nu trebuie introduse condiții pentru acces sau de desfășurare a activității de natură să conducă la un efect protecționist în ceea ce privește membrii profesiei respective sau respectiva profesie, întrucât ar fi instituit un tratament discriminatoriu, sancționat ca atare.

Menționăm că *Directiva 2013/55/UE de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”)* prevede obligația statelor membre de a examina dacă cerințele din cadrul sistemului lor juridic care restricționează accesul la o profesie sau exercitarea acesteia, inclusiv utilizarea titlurilor profesionale, sunt compatibile cu principiile nediscriminării în funcție de cetățenie sau reședință, cu cel al justificării pe motive imperative de interes general și cu principiul caracterului adecvat și proporțional pentru îndeplinirea obiectivelor².

¹ *Directiva 2005/36/CE se aplică statelor aparținând entităților menționate*

² *Art 59 din Directivă*

Subliniem că, prin *Directiva 2018/958/UE privind efectuarea unui test de proporționalitate înainte de adoptarea unor noi reglementări referitoare la profesii*, sunt stabilite norme pentru ca evaluarea proporționalității să fie efectuată de către statele membre înainte de adoptarea unor noi reglementări profesionale sau de modificarea reglementărilor existente, având ca scop prevenirea restricțiilor nejustificate privind accesul la activități profesionale sau exercitarea acestora, asigurarea transparenței și buna funcționare a pieței interne.

Astfel, *Directiva* instituie criterii pe care statele membre trebuie să le ia în considerare în evaluarea proporționalității, realizând, printre altele, și o consolidare a motivelor imperative de interes general, așa cum rezultă acestea din jurisprudența CJUE.

Prin urmare, această evaluare trebuie să fie însoțită de o explicație suficient de detaliată în raport de verificarea principiului proporționalității, să fie bazată pe dovezi calitative și, dacă este posibil, cantitative și să fie efectuată într-un mod deschis și obiectiv. Pe lângă obligația de efectuare în prealabil a testului de proporționalitate, statele membre au obligația de a monitoriza conformitatea măsurilor cu principiul proporționalității și după adoptarea acestora.

Amintim că *Directiva 2018/958/UE*³ a fost transpusă prin *Legea nr. 245/2020 privind efectuarea unui test de proporționalitate anterior adoptării unor noi reglementări referitoare la profesii*, astfel că, în definitivarea prezentei inițiative legislative, inițiatorii ar fi trebuit să efectueze testul menționat, prin aplicarea criteriilor și soluțiile oferite de actul normativ evocat.

În cazul în care se dorește reglementarea activității asistentului în educație timpurie ca activitate de servicii desfășurate de persoane fizice sau juridice, cu îndeplinirea anumitor cerințe specifice, sunt necesare anumite precizări din perspectiva liberei circulații a serviciilor.

Astfel, *Directiva 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne (Directiva Servicii)* are ca scop eliminarea barierelor din calea comerțului cu servicii în Uniunea Europeană prin simplificarea procedurilor administrative pentru prestatorii de servicii (revizuirea și simplificarea tuturor regimurilor lor de autorizare în ceea ce privește accesul la servicii), eliminarea cerințelor discriminatorii bazate pe cetățenia sau naționalitatea ori pe locul de reședință sau sediul prestatorului/beneficiarului, respectiv punerea la dispoziție a unor

³ Termenul de transpunere s-a împlinit în 30.07.2020

informații generale și asistență cu privire la cerințele legale, îndeosebi normele de protecție a consumatorilor și procedurile căilor de atac aplicabile în alte țări ale UE.

Semnalăm că, potrivit art. 56 din *Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)* „sunt interzise restricțiile privind libera prestare a serviciilor în cadrul Uniunii cu privire la resortisanții statelor membre stabiliți într-un alt stat membru decât cel al beneficiarului serviciilor”. În materia liberei circulații, eventualele restricții impuse trebuie să fie nediscriminatorii, justificate pe un motiv imperativ de interes general (care includ, printre altele, ordinea publică, sănătatea publică, siguranța publică, protecția mediului, protecția consumatorilor și obiectivele de politică socială; motivele economice nu constituie temei pentru restricții) și proporționale (să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea scopului urmărit). Orice restricție bazată pe cetățenie sau naționalitate este prohibită.

Prin urmare, considerăm că, în lipsa îndeplinirii ori a dovezii îndeplinirii criteriilor respective, suntem în prezența unei situații de discriminare indirectă, incompatibilă cu dreptul Uniunii Europene.

Deși *Directiva Servicii* exclude de la aplicare o serie de activități⁴ și nu se aplică în aspecte proprii accesului la o activitate de servicii sau la exercitarea acesteia în sectoare specifice sau pentru profesii specifice⁵ (cum ar fi, în cazul de față, *Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale* - aplicabilă asistenților în educație timpurie, dacă va fi cazul, din punctul de vedere al sistemului general de recunoaștere), totuși, ea se aplică în conformitate cu normele din tratat cu privire la dreptul de stabilire și la libera circulație a serviciilor⁶.

Subliniem că art. 14 și art. 15 din *Directiva Servicii* impun statelor membre evaluarea unor cerințe, atunci când activitatea vizată este supusă unor condiții pentru desfășurare (regim de autorizare).

Din acest punct de vedere, atragem atenția asupra intenției de reglementare ca activitatea de asistență în educație timpurie să fie prestată exclusiv de către o persoană fizică autorizată, ceea ce echivalează cu impunerea unei forme de exercitare a profesiei, cerință care trebuie evaluată potrivit art. 15 din *Directiva Servicii*.

⁴ Art. 2 alin. (2) și (3)

⁵ Art. 3 alin. (1)

⁶ Art. 3 alin. (3)

Menționăm că nici *TFUE*, nici *Directiva Servicii* nu impun, în materia liberei circulații a serviciilor, un regim de recunoaștere reciprocă automată a autorizațiilor emise într-un stat membru pe teritoriul altui stat-membru.

Însă, având în vedere că recunoașterea reciprocă este esențială pentru exercitarea, în condiții optime, a dreptului la liberă circulație în cadrul pieței interne, și, ca urmare a unei jurisprudențe constante a CJUE⁷, statele membre au obligația de a evalua condițiile comparabile care au stat la baza emiterii unei autorizații într-un stat membru în raport cu propriile condiții stabilite pentru proprii resortisanți.

Astfel, statele membre trebuie să recunoască documentele prin care se atestă îndeplinirea comparabilă/similară a condițiilor respective, independent dacă acestea fac obiectul unui domeniu armonizat sau nu al Uniunii Europene, precum și conformitatea atestatelor sau documentelor asimilate acestora.

Apreciem că inițiativa legislativă ar fi trebuit evaluată în integralitatea sa, și din perspectiva art. 15 alin. (7) și art. 39 alin. (5) ale *Directivei Servicii*, în vederea stabilirii incidenței unei eventuale obligații de notificare. Obligația de notificare are ca scop evitarea introducerii de noi bariere în calea furnizării de servicii pe piața internă și presupune o analiză pe fond, prin raportare la prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, cu modificările și completările ulterioare*, care transpune *Directiva Servicii*.

Precizăm că, în situația în care, în urma evaluării, reiese necesitatea notificării către Comisia Europeană, aceasta se realizează prin intermediul Sistemului IMI⁸, reglementat prin *Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 privind cooperea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”)*. Notificarea se poate realiza ulterior adoptării inițiativei legislative.

Menționăm că evaluarea finală a compatibilității normelor interne cu dreptul UE, revine exclusiv Curții de Justiție a Uniunii Europene - instituția UE care asigură respectarea dreptului în interpretarea și aplicarea tratatelor (art. 19 alin. (1) TUE).

⁷ A se vedea, de exemplu, cauzele C-326/00 *KA vs Ioannidis*; C-476/01 *Kapper*; C-6/05 *Medipae* C-486/06 *Comisia vs Grecia*; C-358/98 *Comisia vs Italia*

⁸ Modulul IMI-servicii, circuitul notificării

2. Precizăm că soluțiile normative propuse nu ridică probleme de neconstituționalitate, reprezentând opțiuni de politică legislativă în domeniul asigurării serviciilor specializate de educație a copilului antepreșcolar și preșcolar.

Amintim că, prin *Legea nr. 263/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea creșelor, cu modificările și completările ulterioare*, s-a instituit cadrul normativ dedicat asigurării serviciilor cu caracter social, medical, educațional pentru creșterea, îngrijirea și educarea timpurie a copiilor de vârstă antepreșcolară.

Având în vedere suprapunerea parțială de conținut normativ între dispozițiile acestei legi și soluțiile preconizate prin prezenta inițiativă legislativă, apreciem că era necesar să se realizeze corelarea între cele două categorii de reglementări, pentru a fi asigurate premisele integrării organice a noilor soluții normative în sistemul legislației, în acord cu exigențele de tehnică legislativă prevăzute de art. 13 lit. a) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Semnalăm că în *Expunerea de motive* nu se precizează dacă în vederea elaborării inițiativei legislative s-au derulat consultări cu principalii actori implicați, esența recomandărilor primite etc., dată fiind amplitudinea efectelor pe care această inițiativă legislativă ar urma să le producă asupra unor domenii/segmente importante, apreciem că realizarea unor astfel de consultări preliminare era esențială.

3. Menționăm că, potrivit prevederilor art. 247 litera a) din *Legea educației naționale nr. 1/2011*, în educația antepreșcolară se normează funcția didactică de educator-puericultor cu câte un post pentru fiecare grupă de copii și se realizează, în conformitate cu prevederile art. 236 alin. (2) din *Legea educației nr. 1/2011*, prin liceele pedagogice.

În ceea ce privește calificarea profesională a adulților, aceasta se realizează în baza *Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, de către furnizori de formare profesională autorizați, sub coordonarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

Precizăm că, în prezent, există mai multe profesii dedicate asigurării îngrijirii și supravegherii copiilor în locuințe rezidențiale și în centre de îngrijire de zi înainte de școală, după școală și în timpul vacanțelor, spre exemplu: îngrijitor de copii, guvernantă, baby sitter, bonă, iar pentru

servicii suport în mediul instituționalizat există profesia educator specializat.

4. Semnalăm că la art. 2 lit. e) din inițiativa legislativă este definită persoana juridică care oferă servicii de educație timpurie și se face trimitere la art. 27 alin. (1) și la art. 28 alin. (1), fără a se specifica din ce act normativ, în contextul în care propunerea legislativă conține doar 10 articole.

În ceea ce privește prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din inițiativa legislativă, coroborate cu prevederile art. 9, era necesar să se specifice dacă asistentul de educație timpurie face parte din categoria personalului didactic sau personalului auxiliar, astfel încât angajarea acestuia să se facă de către Ministerul Educației, iar pentru preșcolarii înscriși să se acorde finanțare de bază, care include și cheltuieli de personal.

Referitor la art. 4 alin. (3) din inițiativa legislativă, nu rezultă legătura de cauzalitate dintre contractul încheiat de părinți/reprezentanții legali ai copiilor cu furnizorul de servicii de educație timpurie, pe de o parte, și diminuarea impozitului pe profit al angajatorului părinților/reprezentanților legali, pe de altă parte, subliniem că inițiatorii au omis să reglementeze posibilitatea angajatorului de a acorda angajaților beneficii destinate plății serviciilor de educație timpurie pentru copiii acestora.

Menționăm că art. 4 din inițiativa legislativă conține două alineate numerotate cu 7.

Semnalăm că la art. 6 din inițiativa legislativă se intenționează reglementarea finanțării activității prestate de asistentul de educație timpurie, însă având în vedere că la art. 9 se propune modificarea art. 27 din *Legea educației naționale nr. 1/2011*, era necesară punerea în acord a art. 6 și a art. 9, astfel încât să rezulte:

- modalitatea concretă de acordare de sume de la bugetul de stat (finanțarea de bază) unor persoane fizice autorizate care își desfășoară activitatea la domiciliu sau reședință;

- modalitatea concretă de acordare a finanțării de la bugetul de stat unor persoane juridice de drept privat care oferă servicii de educație timpurie.

De asemenea, considerăm că prevederile din inițiativa legislativă care conțin sintagma „*vărsământ lunar*” nu reflectă întregul conținut al sistemului de finanțare.

Precizăm că, potrivit prevederilor *Legii nr. 1/2011*, finanțarea de bază cuprinde următoarele articole de cheltuieli, în funcție de care se calculează costul standard per elev/preșcolar/antepreșcolar: cheltuieli cu salariile, sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, precum și contribuțiile aferente acestora; cheltuieli cu pregătirea profesională; cheltuieli cu evaluarea periodică a elevilor; cheltuieli cu bunuri servicii.

Totodată, era necesar să se reglementeze aspectele menționate mai sus, având în vedere și intenția de acordare de la bugetul de stat de cupoane sociale pentru educația timpurie, stabilindu-se dacă:

- aceste cupoane diminuează finanțarea de bază acordată potrivit standardelor de cost per preșcolar;
- modalitatea de valorificare a cupoanelor sociale primite de către persoanele fizice autorizate ca asistent în educația timpurie.

Semnalăm că la art. 8 alin. (3) din inițiativa legislativă, se propune ca, în termen de 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Ministerul Finanțelor să emită un ordin prin care să stabilească modalitatea de acordare a „*sumei destinate asistentului în educație timpurie*”, fără a se specifica asupra căror prevederi trebuie emis acest ordin, respectiv prevederile referitoare la deducerea prevăzută la art. 4 alin. (3) sau cele de la art. 6.

De asemenea, la art. 9 alin. (1) din inițiativa legislativă, se introduce sintagma „*unități de educație timpurie antepreșcolară*”, fără ca acestea să fie definite din punct de vedere al formei de organizare și funcționare.

Menționăm că prevederile art. 10 din inițiativa legislativă, prin care se modifică art. 25 alin. (4) lit. i¹) din *Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal*, au incidență asupra contribuabililor plătitori de impozit pe profit.

Astfel, precizăm că, pe lângă faptul că inițiativa legislativă are în vedere reglementarea exercitării profesiei de asistent în educație timpurie în scopul asigurării serviciilor specializate de educație a copilului antepreșcolar și preșcolar, se propune și extinderea aplicării facilităților fiscale acordate prin prevederile art. 25 alin. (4) lit. i¹) și i²) din *Codul fiscal*, pentru contribuabilii persoane fizice care efectuează cheltuieli cu educația timpurie în baza contractului de prestări servicii încheiate între contribuabil și asistentul în educație timpurie.

Menționăm că aplicarea prevederilor art. 25 alin. (4) lit. i¹) și i²) din *Codul fiscal* este suspendată pentru perioada 1 aprilie – 31 decembrie 2021 inclusiv, prin prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2021*

privind unele măsuri fiscale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul fiscal.

Amintim că promovarea măsurii de suspendare a fost prevăzută în contextul:

- numeroaselor controverse și blocaje generate de punerea în practică a normelor menționate, semnalate de contribuabilii interesați de accesarea facilității fiscale privind educația timpurie, de organizațiile profesionale, precum și de către organele fiscale. Astfel, normele suspendate s-au dovedit insuficiente pentru a permite identificarea modalității de aplicare;

- impactului semnificativ asupra veniturilor bugetare din impozitele datorate de contribuabilii vizati.

Astfel, având în vedere că scopul măsurii de suspendare a fost acela de a asigura o perioadă adecvată pentru revizuirea facilității fiscale pentru educație timpurie și de creare a unui mecanism de stimulare care să asigure susținerea prioritară a acestui domeniu prin măsuri fiscale, fără interpretări și neclarități în procesul de implementare, considerăm că sunt necesare, în continuare, activități de documentare și analiză interinstituțională pentru găsirea unei soluții legislative constructive și eficiente.

În consecință, considerăm necesară eliminarea art. 10 din inițiativa legislativă și reglementarea prevederilor în cadrul unui mecanism alternativ pentru acordarea facilităților fiscale pentru cheltuielile cu educația timpurie a copiilor, mecanism ce se află în analiză la nivelul Ministerul Finanțelor.

Precizăm că efectul asupra veniturilor bugetare rezultat din această modificare propusă la art. 10 din inițiativa legislativă este condiționat atât de faptul ca angajatorul să fie plătitor de impozit pe profit, cât și de numărul părinților care optează în accesarea serviciului instituit prin profesia de asistent în educația timpurie.

5. De asemenea, semnalăm că prin inițiativa legislativă se propune ca Direcțiile de Sănătate Publică să elibereze asistenților în educație timpurie *„certificatul de desfășurare a activității la domiciliu sau reședință”*.

Precizăm că această atribuție nu se încadrează pe domeniul de competență al DSP-urilor care sunt, potrivit dispozițiilor art. 17 din *Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare*: „Art. 17 - (1) La nivelul județelor și al municipiului București funcționează direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București,

servicii publice deconcentrate, cu personalitate juridică, ale Ministerului Sănătății, în subordinea cărora funcționează alte unități cu personalitate juridică, conform prevederilor legale”.

Având în vedere faptul că textul inițiativei legislative nu oferă detalii concrete privind emiterea certificatului pentru desfășurarea activității asistenților în educație de către direcțiile de sănătate publică, opinăm asupra faptului că „*certificatul*” la care se face referire la art. 3 lit. g) este certificatul de conformitate pentru activitatea prestată la obiectivul domiciliu sau reședință, de către asistentul în educație timpurie.

Considerăm că activitatea prestată în cadrul unei familii, în complexitatea și particularitățile sale, nu poate fi asumată de direcțiile de sănătate publică prin emiterea certificatului de conformitate.

Astfel, situația menționată anterior, potrivit legii, implică autorizarea sanitară a spațiului, după caz, schimbarea parțială de destinație din spațiu de locuit în spațiu pentru educație timpurie, spațiu care trebuie să respecte *Normele de igienă din unitățile pentru ocrotirea, educarea, instruirea, odihna și recreerea copiilor și tinerilor și a Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației.*

Așadar, desfășurarea unei activități de educare, ocrotire, instruire a copiilor se poate realiza exclusiv în spații autorizate și avizate din punct de vedere sanitar și care sunt în concordanță cu nevoile copiilor, iar în spațiile respective sunt desfășurate activități bine stabilite de către personal avizat.

Observăm, de asemenea, lipsa unui standard ocupațional al asistenților în educație timpurie, respectiv în cuprinsul textului inițiativei legislative se menționează „*dovadă a ultimelor studii absolvite*” fără impunerea unei condiții de „*studii minime*” precum absolvent de studii liceale (cu bacalaureat).

De asemenea, numărul de ore de pregătire propus în vederea calificării corespunde unui program de inițiere, fiind insuficient în raport cu responsabilitatea profesiei, cu atât mai mult cu cât se dorește a se pune accentul pe activitatea educativă a asistentului și încadrarea acestei profesii în responsabilitatea Ministerului Educației.

În aceeași ordine de idei, art. 3 alin. (2) din inițiativa legislativă lasă să se înțeleagă că activitatea de asistent în educație timpurie se poate desfășura împreună cu familia asistentului în educație timpurie, cu testarea psihologică a membrilor majori din familie, fără impunerea unor condiții igienico-sanitare și fără o evaluare a unor eventuale riscuri sociale.

De asemenea, textul inițiativei legislative ar fi trebuit să cuprindă și prezentarea activităților ce pot fi desfășurate de către asistenții în educație

timpurie, cunoscute fiind nevoile și particularitățile date de vârsta mică și extrem de mică a beneficiarilor (nevoi afective, psiho-sociale, de alimentație selectivă, etc.).

Totodată în inițiativa legislativă se menționează faptul că asistenții în educație timpurie pot oferi servicii împreună cu alți asistenți într-un spațiu comun, fără precizarea unui număr maxim de copii și fără menționarea respectării unor criterii privind spațiul/volumul asigurat pentru fiecare copil, în funcție de vârstă.

6. Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar asumată în anul 2021 de 7% din PIB, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Florin-Vasile CÎTU
PRIM-MINISTRU

Doamnei senator **Anca Dana DRAGU**
Președintele Senatului